

dotčeno, že vyšetření věcných podmínek ohledně zřízení nové lékárny bylo již provedeno u příležitosti žádosti podané st-lem. Župnímu úřadu bylo jen uloženo, aby úředně potvrdil správnost označení na vyžádaném plánu města, a aby udány byly vzdálenosti stanoviště Drem Pf. navrženého od lékáren v P. již zřízených, jakož i aby se vyslovil o vhodnosti stanoviště žadatelem (Mg. Ph. Drem Pf.) vyhlédnutého. Z výnosu toho je tedy zřejmo, že žal. min. šetření o věcných podmínkách pro zřízení lékárny výslovně uznalo za skončené. Stanoviště pro novou lékárnu Mg. Ph. Drem Pf. vyhlédnuté nemohlo pak býti rozhodujícím tím spíše, když stanoviště to podle plánu u spisů uloženého jest částí stanoviště navrženého i st-lem.

Z úvah těchto plyne, že žádost Mg. Ph. Dra Pf. neměla vůbec býti vzata v úvahu. Žal. úřad, zamítнув žádost st-lovu, ačkoli byla časově podána dříve než žádost Mg. Ph. Dra Pf., dal přednost Dru Pf. proto, že vykazuje lepší kvalifikaci. Kvalifikace však je podle § 3 odst. 2. nař. ze dne 4. června 1883 č. 22.370 momentem rozhodujícím jenom tehdy, když může býti vzata v úvahu i žádost tohoto uchazeče. Tomu však v daném případě tak není.

Č. 9330.

**Zaměstnanci veřejní. — Samospráva okresní:
K výkladu ustanovení § 212 zák. č. 103/26.**

(Nález ze dne 17. června 1931 č. 9229.)

Prejudikatura: Boh. A 8927/30, 9028/31, 9030/31.

Věc: František U. ve Z. (adv. Dr. Vladimír Říha z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o převod do nových platů.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud neschválilo převod st-lův na platový systém podle zák. č. 103/26, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhověl zsv v Praze rozkladu podanému osk-í v Z. do nařízení zsv-u z 28. ledna 1927, jímž osk byla uznána povinnou použití zmocnění § 28 zák. č. 286/24 k opatření v oboru služby zvěrolékařské a neschválil zároveň ve smyslu § 212 zák. č. 103/26 převod okresního zvěrolékaře Františka U. na platový systém podle zák. č. 103/26. V odůvodnění tohoto rozhodnutí zjišťuje zsv, jaké požitky příslušely by jmenovanému úředníku po provedeném převodu a na jaké by měl nárok podle zákona restričního, a dospívá k závěru, že po převodu byl by náklad na okresního zvěrolékaře as o 8.000 Kč větší. Proto také uloženo osk-i, aby ihned učinila pravoplatné usnesení o restrikci Františka U.

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost, dovozující, že st-l, maje požitky podle systému státních úředníků, nabyt dnem 1. ledna 1926 ipsa

lege nárok na nové platy podle zák. č. 103/26 a že nelze mu proto schválení převodu upírat z pouhých důvodů úsporných.

Předpokladu, z něhož stížnost vychází, nemohl nss přisvědčiti. Z okolnosti, že st-li byly dekretem z 28. prosince 1923 přiznány požitky rovnající se požitkům VI. hodn. tř. 2. stupně úředníků státních, nelze dovoditi, že platí pro něho i úprava, odstraňující v oboru služby státní dosavadní systém hodn. tříd a nahražující jej schematem novým. Jde tu podle výslovné dispozice zák. č. 103/26 o úpravu, týkající se výhradně služby státní. Svazkům územní samosprávy ponecháno bylo tímto zákonem na vůli, zda chtějí i ohledně svých zaměstnanců učiniti obdobná opatření, jaká přináší zákon pro zaměstnance státní. Právní nárok okresního úředníka na převod nelze vyvoditi ani ze zák. č. 444/19, jak vyslovil již nss v nál. Boh. A 8927/30, 9028/31. Že by snad st-li nárok na převod vzcházel z výslovného ustanovení služebního dekretu, jímž by zaručen byl i pro futuro nárok na všechny platové úpravy, jichž dostane se kdy zaměstnancům státním, stížnost ani netvrdí.

Přes to bylo stížnosti dáti za pravdu, pokud uplatňuje, že schválení převodu, provedeného příslušnou samosprávnou korporací, nelze ve smyslu § 212 zák. č. 103/26 odepřít z pouhých důvodů úsporných. Právní povahou schvalovacího oprávnění vyšších úřadů samosprávných zabýval se již nss na př. v nál. Boh. A 8927/30 nebo 9030/31, kde z podstaty územní samosprávy vyvodil, že pravomoc schvalovacího úřadu jest i v oboru zák. č. 103/26 omezena na zkoumání, zda úprava platových a služebních práv zaměstnance veřejnoprávní korporace nepřekročuje mezi § 212 odst. 1 až 3 cit. zák. V daném případě neodvolal se žal. úřad na žádný z těchto důvodů, nýbrž odepřel schváliti převod proto, že způsobeny by jím byly okresu náklady vyšší, než kterých by bylo zapotřebí, kdyby zvěrolékař Frant. U. byl restringován. Takovýto důvod však nestačí (přihlíží-li se k právní povaze schvalovacího aktu ve smyslu § 212 zák. č. 103/26) k tomu, aby schválení převodu, osk-í provedeného, bylo dozorčím úřadem odepřeno.

I kdyby však úvahy o úspornosti, kterými nař. rozhodnutí operuje, bylo možno vztahovati k oné části jeho enunciátu, již se zamítá rozklad osk ve věci nařízeného použití zmocnění § 28 restriktivního zákona a kdyby tedy vlastní důvod odepření schválení st-lova převodu bylo možno shledati v okolnosti, že převod nelze schváliti proto, že osk jest povinna provésti st-lovu restrikcii, neobstál by tento důvod při výše zmíněném výkladu schvalovací pravomoci ve smyslu § 212 zák. č. 103/26. Neboť, jak ostatně již nss dovodil v cit. nál. Boh. A 8927/30, neodporuje předpisům § 212 odst. 1—3 cit. zák. usnesení osk, aby okresní úředník, jehož restrikce již byla po 1. lednu 1926 skutečně provedena, byl účasten platové úpravy ve smyslu zák. č. 103/26. Tím méně bylo by možno dozorčímu úřadu z této úpravy vylučovati úředníka, o jehož restrikcii dosud pravoplatně rozhodnuto nebylo.

Z těchto důvodů bylo nutno nař. rozhodnutí, pokud neschválilo převod st-le na platový systém zák. č. 103/26, zrušiti pro nedostatek zákonného podkladu.